

Nr 42.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående pension åt vaktmästaren vid artilleristabens lokaler i Stockholm Frans Wilhelm Klint; given Stockholms slott den 25 januari 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över lantförsvarsärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att vaktmästaren vid artilleristabens lokaler i Stockholm Frans Wilhelm Klint må under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 800 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, varunder han erhåller avsked från sin nämnda befattning.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

E. A. Nilson.

*Utdrag av protokollet över lantförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den
25 januari 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Departementschefen, statsrådet Nilson, anförde härefter:

»Uti en till arméförvaltningens artilleridepartement ingiven skrift har vaktmästaren vid artilleristabens lokaler i Stockholm Frans Wilhelm Klint, med begäran om avsked från sin vaktmästartjänst, hos departementet anhållit om utverkande av pension å 1,000 kronor efter avskedstagandet. Tillika har Klint beträffande pensionen framhållit, att vid bestämmandet av densamma avseende borde fästas, förutom vid hans höga ålder och väl vitsordade tjänstgöring, även dels vid det förhållandet, att han under hela sin tjänstetid uppburit endast ringa ersättning för sitt arbete och sålunda alldeles saknat möjlighet till även den minsta besparing, varför han under sin återstående livstid vore helt beroende av den pension, han kunde erhålla, dels ock därvid, att nämnda pensionsbelopp

på grund av den rådande dyrtiden och det sjunkande penningvärdet motsvarade icke mer än 600 kronor under förutvarande förhållanden.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Klint, som är född den 31 augusti 1847, under åren 1871—1878 tjänstgjort vid Svea livgarde, där han avlagt korpralsexamen och befordrats till vice korpral; att han år 1881 antagits till extra vaktmästare vid arméförvaltningens civila departement, varefter han 1883 anställdes som vaktmästare vid artilleristabens lokaler vid artillerigården, där han fortfarande tjänstgör; att han under de senaste tio åren uppburit ett årligt arvode av 820 kronor och därjämte haft fri bostad och vedbrand; samt att han, som sedan år 1907 innehar vasamedaljen, på ett redbart och pålitligt sätt fullgjort sina åligganden och städse iakttagit ett hedrande uppförande.

Med överlämnande av handlingarna i ärendet har *arméförvaltningens artilleridepartement* uti underdånig skrivelse den 17 november 1917 förklarat sig anse billigt, att Klint genom pension bereddes någon hjälp till livsuppehälle efter avskedstagandet. I fråga om storleken av denna pension funne departementet, med hänsyn till Klints tjänstetid och åtnjutna löneförmåner samt det fallande penningvärdet och de betydligt ökade utgifterna för livets nödtorft, som den förhandenvarande dyrtiden medfört, en årlig pension av 900 kronor, motsvarande det belopp, som en ordinarie vaktmästare i statens tjänst ägde uppbära i pension, skälig. Artilleridepartementet hemställde alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att å allmänna indragningsstaten bevilja Klint en årlig pension av 900 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, under vilken han erhöle avsked från sin befattning.

Uti häröver den 4 december 1917 avgivet underdånigt utlåtande har *statskontoret*, med hänsyn till Klints långvariga, väl vitsordade arbete i statens tjänst, därunder han i 34 år verkat såsom vaktmästare vid artilleristabens lokaler i Stockholm, förklarat sig anse, att pension av statsmedel borde beredas honom, då han nu på grund av ålder och nedsatta krafter nödgades lämna sin befattning. Vad pensionsbeloppet beträffade, syntes emellertid högre belopp icke med fog kunna ifrågasättas än det, som skulle hava tillkommit honom, därest den civila pensionslagens bestämmelser varit å honom tillämpliga, eller alltså $\frac{2}{3}$ av hans sammanlagda avlöningsförmåner, bestående av arvode å 820 kronor samt fri bostad med vedbrand, vilka sistnämnda förmåner torde kunna värderas till högst 380 kronor. Pensionen syntes alltså icke böra överstiga 800 kronor. Den nu rådande dyrtiden, som särskilt framhållits såsom anled-

ning att för Klint begära en större pensin, syntes enligt statskontorets mening icke böra föranleda till åtgärd i sådant syfte, utan borde Klint liksom övriga pensionärer med hänsyn till nämnda förhållande tillgodos ses medelst särskild krigstidshjälp, till dess att, om någon tendens till återgång till förut gällande priser icke skulle visa sig, en allmän pensionsreglering kunde vara nödvändig.

Departements-
chefen.

På de av vederbörande myndigheter anförda skäl finner även jag mig böra tillstyrka, att pension av statsmedel beredes Klint efter avskedstagandet från sin befattning. Vad angår pensionens storlek, anser jag, med hänsyn till vad statskontoret därom anført, ett belopp av 800 kronor skäligt.

Jag får alltså hemställa, det täcktes Eders Kungl. Maj:t föreslå riksdagen medgiva,

att vaktmästaren vid artilleristabens lokaler i Stockholm Frans Wilhelm Klint må under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension av 800 kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, varunder han erhåller avsked från sin nämnda befattning.»

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen lämna bifall; och skulle till riksdagen avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Thomas Adlercreutz.